

på lokale forudsætninger hvilende begrænsede planlægning — gennem simpel multiplikation fastslog et totalresultat for hele landet.

Konklusion.

Man anser det således ikke for muligt gennem en teoretisk landsopgørelse eller gennem konkrete planlægninger — på landsbasis eller på lokal basis — at nå frem til med rimelig sikkerhed at kunne udtale sig om de totale økonomiske virkninger af ministerens lovforslag eller af de andre strukturforslag.

Man har derfor fra byggeforskningsudvalgets side begrænset sig til at søge virkningerne af de bærende tanker i lovforslaget belyst på anden måde, først og fremmest gennem en sammenligning mellem visse skoletyper efter 1937-loven og tilsvarende skoletyper, som man kunne tænke sig dem etableret efter undervisningsministerens lovforslag.

Hovedtræk i lovforslaget.

De i denne forbindelse afgørende hovedtræk i lovforslaget vedrørende folkeskolen er følgende:

a) Folkeskolen består af en 5-årig grundskole og en 3-årig hovedskole. Folkeskolen på landet og i købstædernes landdistrikter kan, hvis der ikke er oprettet en klasse for hver årgang, være en 8-årig skole med et efter børnetallet afpasset antal klasser.

b) Det 8. skoleår gøres obligatorisk fra 1965.

c) For hovedskolens elever (6.—8. årgang) skal der gives en undervisning differentieret efter evner, anlæg og interesser i praktisk og boglig henseende. Denne differentierede undervisning skal fortrinsvis gives i klasser med en liniedeling som basis, men hvor elevtallet ikke er tilstrækkeligt til en egentlig liniedeling, søges grundlaget herfor tilvejebragt ved centralisering, eller liniedelingens mål søges nået gennem differentieret undervisning inden for klasserne.

d) Til den 8-årige folkeskole kan der knyttes klasser, hvor der gives en 2-årig forberedelse til realeksamen.

e) Deling af en klasse kan forlanges, når elevtallet overskrider 30 i en hovedskoleklasse, henholdsvis 24 i en realklasse.

Endvidere nævnes det i lovforslaget, i hvilke fag der skal undervises i grundskolen, i hovedskolen og i realafdelingen, og fra Danmarks Lærerforenings side har man udarbejdet forslag til timeplaner for forskellige skoletyper (bilag 3 til lovforslaget).

Det ville føre for vidt her at gennemgå i enkeltheder, på hvilke punkter disse timeplaner afviger fra normaltimeplanerne i undervisningsvejledningen af 1941, men ved opgørelsen af løntimernes antal ved forskellige skoletyper vil virkningerne af afvigelserne vise sig og blive kommenteret.

Det 8. skoleår.

Indførelsen af det 8. skoleår som obligatorisk er et centralt punkt i lovforslaget, og i besvarelsen af folketingsudvalgets spørgsmål 5 har man gjort rede for, hvilke krav et obligatorisk 8. skoleår formentlig vil stille til forøgelse af lærerkræfter og undervisningslokaler.

Man fandt der frem til, at en i 1965 nyetableret undervisning for 60 pct. af de 14-åriges elevårgang ville betyde et forøget behov for ca. 1 900 lærere, medens det var noget mere usikkert at angive størrelsesordenen af det forøgede lokalebehov (antallet af klasseværelser sandsynligvis en del under 1 700).

Med hensyn til enkeltheder i de gennemførte beregninger henvises til besvarelsen af spørgsmål 5, hvori man har understreget, at selv om det er en teoretisk præget landsopgørelse, der er foretaget, må dens pålidelighed dog anses for acceptabel.

Begrundelsen for denne vurdering ligger i, at man ved opstillingen af forudsætninger for beregningerne i nogen grad har kunnet tage hensyn til de lokale variationer, som kan tænkes at forekomme i forbindelse med en etablering af 8. klasser (jfr. bemærkningerne til forudsætningerne 3 og 4 om klassekvotient og løntimer). Dette har været muligt, da den for etableringen af 8. klasser nødvendige centralisering synes at vise et mere overskueligt billede end centraliseringen vedrørende 1.—7. årgang.

Sammenligning af skoletyper.

På grundlag af en række såvel generelle som specielle forudsætninger har man der-